

kunne lade sig gøre, og det viser jo, at når de her sager kommer frem og får omtale og opmærksomhed, så stiger kreativiteten, og det er jo positivt.

Vi ved jo, at der er andre sager af samme karakter; der har været nævnt flere. Det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er: Vil man nu fra ministeriets side gå igennem dem og finde ud af at sikre, at den her praksis også kommer til at gøre sig gældende for personer, der uforvarende er havnet i den samme situation?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg vil gerne understrege, at det ikke har været tilfældet, heller ikke før presseomtalen af den her sag, at det ikke på nogen måde har kunnet lade sig gøre, at denne pige kunne blive dansk statsborger.

Der var lige nogle formelle ting, bl.a. fremsendelse af ansøgninger osv., der skulle på plads, men der har været stor villighed til at finde nogle løsninger på det her. Jeg er glad for, at det har fundet sin løsning, og det har også været min melding hele vejen igennem.

Hvis der er tilsvarende sager, er det klart, at jeg meget gerne fremlægger dem for Indfødsretsudvalget. Det er Indfødsretsudvalget, der – kan man sige – skal give tilladelsen, for det handler om en dispensation fra de regler, der er. Det vil jeg anbefale man gør, hvis der er lignende sager.

Her er der tale om en fejlregistrering. Der er andre sager, hvor man ikke har været opmærksom på, at barnet har fået moderens statsborgerskab. Men der er altid muligheder for at se på at gøre de her børn til danske statsborgere, hvis kravene er opfyldt, også med hensyn til de ændringer, som blev foretaget. Nu kan jeg ikke lige huske årstallet. Men hvad angår den diskussion af, hvem det er, der har forældremyndigheden, og om forældrene har været gift eller blot har været samlevende, synes jeg vi skal kigge på det.

Kl. 20.15

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Ja, man må i hvert fald sige, at hvad angår lige præcis den pågældende familie, var det jo klart deres opfattelse, at de var nødt til at gå til medicinerne for at trænge igennem til ministeriet, fordi det, det handlede om, netop var at få det til at

virke med tilbagevirkende kraft. Vi gør jo i Danmark forskel på folk, afhængigt af hvor lang tid de har haft deres statsborgerskab, og derfor har det selvfølgelig en betydning, hvornår man har fået det.

Det, der sådan set er spørgsmålet fra min side, er: Hvad vil man fra ministerens og ministeriets side gøre for, at det helt tydeligt kommer til at fremgå, at folk, der er havnet i en tilsvarende situation, en præcist beskrevet situation, hvis der er grænsetilfælde i den slags ting, altså kan opnå statsborgerskab med tilbagevirkende kraft, hvis fejlen er på myndighedernes side?

Det er jo der, hvor det bliver interessant helt specifikt at få at vide, hvilken indsats man vil gøre: Vil man bare vente på, at den næste sag dukker op i Søndagsmagasinet, eller vil man gøre noget konkret udfarende for at undgå, at vi er nødt til at gå igennem det for at få samme resultat?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har sådan set sat et arbejde i gang for at finde ud af, hvordan man kan håndtere det her. Noget af det kræver også, at jeg er i dialog med andre ministerier og andre ministre, for registreringen i Det Centrale Personregister har jeg og Integrationsministeriet ikke noget at gøre med. Det ligger ude i kommunerne.

Jeg mener da, det er relevant at se på, hvad det er for en information, for jeg er da også blevet opmærksom på, at man ikke nødvendigvis får information om, hvilket statsborgerskab man er registreret under. Og jeg synes da, det er værd at diskutere, om den information skal være mere tydelig. Så det arbejde har jeg sat i gang. Noget af det kræver en dialog med andre ministerier, og den vil jeg tage.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.